

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Aldebvrgense Monasterium, secundo milliari ab Ostenda, Flandriae opido
olim situm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

An. 1086. hæc regnante permiffu Dei, Henrico tyranno damnato, ac piæ memoriæ Gregorio Pontifice Romano. Obijt autem VI. Idus Augafti, anno Dominicæ incarnationis 1086.

Ceterùm Carolus V. Imp. monachis Munfterienfibus Xenodochium pauperum, bafilica S. Iohannis Baptifta contiguum, atque in ipfa vrbe Luceburgenfi fitum, cœnobio nouo excitando, postmodùm donauit, quod hodie adificijs ac disciplinâ monafticâ est illuftre. De Munfterienfis cœnobij origine atque Abbatibus, plura qui uolet, Ioannem Bertelium, in Historia Luceburgenfi nuper edita consulat.

ALDEBURGENSE

Monafterium, fecundo milliari ab Oftenda, Flandriæ opido olim fitum.

An. 865. **A**ldeburgum primæ olim notæ apud Flandros opidum fuisse conftat. Sed Attila Hunnorum Rege Galliam vafte, cum alijs opidis excifum eft; & monftant hodieq; castrorum Attilæ locum, primo lapide ab Aldeburgo, quem vernaculè Attilaghem nuncupant. Tradunt autem à Balauino Caluo, Flandriæ Comite, ad annum Chrifti octingentefimum fexagesimum quintum, burgum Brugense, cum à patre eius muniri cœptum effet, Aldeburgi rudibus eo aduectis, cinctum fuisse.

In hoc porrò Flandriæ tractu S. Vrfmarum, Epifcopum & Abbatem Laubiensem, Euangelij

olim

olim doctrinam sparsisse, tradit Anso Abbas Laubiensis, in historia vitæ eius, quæ à Ratherio Veronensi Episcopo emendata, & à Laur. Surio, quamquam non plenè, typis est edita. Nos eam integram ex manuscriptis codicibus Laubiensibus nacti sumus, in qua sic inter alia legitur: ipse prouinciæ dominus Aldo nomine, B. Vrsari prædicatione ad fidem Christi conuersus, donauit de suo dictum vocabulo Aldeburch vicum, in quo construxit, atque consecrauit Ecclesiam in honore Petri Apostoli, & mille passus vndique per circuitum: de quo postea dotauit Ecclesiam Laubiensem, quatenus ipse B. Petrus Apostolus, cui à Domino ligandi atque solvendi collata est potestas, patrocinaretur Flandrensis atque Menapensis, qui de diuersis idolorum cultibus reuocati, facta erant vna Ecclesia Christi. Sic Anso & Ratherius.

Anso obiit
an. 713.

Alij tamen Aldeburgum, siue Oudeburgum, quasi vetus castrum, ab antiquitate sic dictum volunt. Vt ut sit, illud constat an. Christi millesimo octogesimo quarto, à S. Arnulfo Suesionum Episcopo monasterium insigne Aldeburgi, in honore SS. Petri & Pauli Apostolorum, exstructum. De his rebus fusè Meyerus in Annalibus Flandriæ: An. CCCC. LIII. factum est memorabile illud prælium ab Aetio Romano aduersum Hunnos in campis Catalaunis. Stabant pro nomine Romano, præter Aetij exercitum,

An. 1084.

An. 453.

Visigothi, Alani, Burgundiones, Frāci & Saxones, magis Attilæ Regis odio, quàm Romanorum studio adducti. Attilæ præter Hunnos aderant Ostrogothi, Quadi, Rugi, Gepidæ & Marcomanni. In his Reges sex nominatim memorati, Attila Hunnorum, Valamirus Ostrogothorum, Theodericus Visigothorum, cum filio Thurismundo, Ardaricus Gepidarum, Meroueus Francorum, & Sigebardus Alanorum, Ceciderunt CLXXX. millia hominum, in quibus Theodericus Rex Visigothicus. Victus Attila de morte sibi consciscenda cogitauit, sed eo omisso consilio, in Pannoniam se recipit. Eâ tempestate vix vlla per Gallias ciuitas Hunnicam subterfugit rabiem. In hac nostra Belgica Tornacum & Tuaranam & Aldenburgum excisa lego. Tum Colonia Agrippina, (teste Rhenano) Tungrorum opidum, Nouesium, Vtricesium, Castra Herculis, Vetera, Asciburgum, Nouiomagum, Antennacum, Bingium, Magōtiacum, Argentaria, Augusta Rauricorum, multa que alia opida partim ab Hunnis, partim à Francis funditus destructa sunt, quorum de vastatione Sidonius Apollinaris.

Etiam terrificis diffuderat Attila campis
In campos se, Belga, tuos: (cundum
Francus Germanum primùm, Belgamque se-
Sternebat.

An. CIO. LVI. Aldenburgenses collapsum longâ ætate D. Petri templū, lapidibus opidi iam olim euersi reedificarunt: quâ tempestate eo

in opi

in opido tantus est cœmeterio Virginis Matris habitus honos, vt in illo nisi nobiles non sepelirentur, alique omnes, qui obscuro essent generis, ad D. Petri humarentur. Pro eius templi restituti memoria hos fecere versiculos:

Anno millesimo quinquagesimo quoque sexto, Huius opus templi cœptum cognoscitur esse, Ligna Basilica fuerat quo condita primùm De miraculis, quibus est illustratum anno CIO. LXXXI. templum Aldéburgense, vide Epistolas quas edidimus de Viris illustribus.

Anno CIO. LXXXIV. Conon Roberti Flandriæ Comitis cubicularius, Aldeaburgensis Ecclesiæ gentilitium tenebat sacerdotium, Cæterum Hasecca eius vxor, mulier religiosa templum tantis miraculis insignitum diutius retinere formidabat. Quapropter Conon suasu vxoris Roberto Comiti, Robertus Episcopo Rabodoni, Rabodo autem S. Arnulfo Episcopo Sueffionum id ipsum tradidit: quod ipsum Arnulfus, assentiente Roberto Comite, statim conuertit in cœnobium Benedictinorum monachorum.

Anno CIO. LXXXVII, xv iij, Kal. Septembris Aldenburgi defunctus est diuus Arnulfus Episcopus Sueffionum, sepultusque ibi in æde D. Petri. Tunc Arnulfus eius nepos ex Aszela sorore primus factus est Abbas Aldenburgensis. Hactenus Meyerus.

Parrò Aldeburgense monasterium, anno Christi, millesimo quingentesimo septuagesimo octauo,

An. 1084.

Fuit iste Rabodo seu Rabodo Nassiumensis ac Tornacensis Episcopus.

An. 1087.

Eius vita existat apud Serium To. 4.

An. 1578.

à Caluimianis pœne funditus est euersum; loci vero huius monachi hodie Brugensi in vrbe agunt, pacatiora aliquando tempora exspectantes.

Hariulfus
Abbas
Aldebur-
genfis,

Ceterùm inter Abbates Aldeburgenses olim Hariulfus emicuit, qui vitam S. Arnulfi Sues- sionensium Episcopi litteris consignauit, quæ manuscripta exstat integra in Vrsicampo, Ord. Cisterciensis monasterio, apud Nouionum Picardie urbem, cuius hoc est initium: Domino Lamberto Dei gratia Tornacensi Episcopo filiorum vltimus Hariulfus. Hanc ipsam Surius To. IIII edidit sed præfatione triplici omissa

Arnoldus
Wionus.

Huius etiã Aldeburgensis cœnobij alumnus fuit Arnoldus Wionus patria Duacensis, qui bellis civilibus apud Belgas renascentibus, in Italiam se contulit, optimequẽ de vniuersa familia Benedictina est meritus, libris aliquot, de illius origine, progressu ac viris illustribus, in lucẽ editis, quos Ligni vitæ titulo prænotauit.

H A M M E N S E

Monasterium, inter Aeriam & Lilariam,
Artesia opida.

An. 1018.

IOannes Bertinensis Abbas XXXIX. consecratus est an. Domini millesimo octogesimo primo. Huius Abbatis anno tertio Baldwinus Ghisnarum Comes, & Ingelramus Lilariensis Dominus à peregrinatione S. Iacobi redeuntes per Pictauiam, hospitati sunt in monasterio